

Hoofdstuk 1

Fluitend pakte Liam zijn autosleutels en liep het kantoor van Jack, zijn manager, uit. Zijn dag had niet beter kunnen zijn. Vanmorgen had hij zich heerlijk uitgeleefd in zijn privégympark en net had hij van Jack te horen gekregen dat zijn laatste film door een paar belangrijke filmrecensenten goed was ontvangen. Zij waren speciaal uitgenodigd om de film in een preview te bekijken.

De reacties waren positief, ondanks dat het niet echt een film was waarin Liam verwacht werd te spelen. Normaal speelde hij in grote actiefilms, maar deze film was een op waarheid berustende film over een bendeoorlog. Nu was hij eens een keer niet de grote stoere held die de wereld redde, maar een sullige leraar die een gevluchte familie voorzag van onderdak, eten en drinken. Een leraar die aan de kinderen les gaf, zodat zij niet te veel zouden achterlopen als ze weer terug konden naar hun eigen huis. Liam had deze rol vanaf het eerste woord van het script graag willen spelen, maar Jack had het minder zien zitten. Hij had gezegd dat Liams naam samenging met labels als 'stoere held' en 'grote blockbusters'. En dat het een risico zou kunnen zijn om dan ineens in een kleine film van een nog onbekende regisseur te gaan spelen. Maar Liam was er absoluut van overtuigd dat hij de juiste persoon voor deze rol was. En dat zelfs Jack twijfels had gehad of deze film wel geschikt was, was voor Liam alleen nog maar meer reden geweest om deze rol te willen hebben. Hij had zijn manager dan ook echt over moeten halen om ervoor te zorgen dat hij deze rol kreeg. Uiteindelijk had Jack de castingdirector benaderd en was de film gemaakt.

Het inzicht dat Liam ook deze film tot een succes wist te maken, was bij Jack pas halverwege het filmen gekomen. Maar nog altijd was hij zenuwachtig voor het oordeel van de recensenten geweest. Deze waren vooraf erg verrast en zeer kritisch over de keuze van Liam, maar na het zien van de film waren zij meer dan positief. Jack had bij het lezen van de recensies een zucht van verlichting geslaakt en had zijn opluchting dan ook niet onder stoelen

of banken kunnen steken. Nu was het wachten op hoe de fans zouden gaan reageren.

Samen met Jack had Liam de agenda voor de komende maanden opgesteld. Als eerste hadden ze de vakantie, die Liam bij zijn ouders in Schotland wilde doorbrengen, vastgezet. Daarna hadden ze alle verplichte promotie voor de film er omheen gepland. Ze hadden de aanvragen voor interviews doorgenomen en bepaald naar wie Liam alleen of samen met een van de andere hoofdrolspelers zou gaan. Ook hadden ze besproken bij welke premières wereldwijd Liam verwacht werd. Als laatste bespraken ze hoe om te gaan met de roddelpers, want zoals altijd wilde die de twee single hoofdrolspelers heel graag aan elkaar koppelen.

Liam vond de roddelpers niet erg. Hij begreep dat hij ze ook wel nodig had om zijn films te promoten en zijn bekendheid te behouden, maar hij werd vaak wel moe van de aandacht voor zijn privéleven. Zeker als er weer eens werd gesuggereerd dat hij een relatie had met deze of gene. Meestal kon hij er aardig mee omgaan en moest hij af en toe ook wel lachen om de verzinsels. Zelf reageerde hij zelden ergens op en kon over het algemeen goed opschieten met de journalisten.

Hoewel, er was één dame die hij liever zag gaan dan komen: Tricia Mulvin. Zij was zo gefixeerd op zijn privéleven en ze verzoon zulke spraakmakende artikelen dat hij haar het liefst ontweek. Ze schreef alsof ze 24 uur per dag met Liam samen was, of anders een zeer persoonlijke band met hem had. Iets wat ze absoluut niet had en nooit zou gaan krijgen als het aan Liam lag. Helaas bracht ze de verhalen zo doordacht dat ze nergens op gepakt kon worden. Het leek wel of ze dacht dat zijn fans alles over hem wilden weten en het ze niet uitmaakte of het nu waar was of niet.

Ondertussen was Liam bij zijn auto aangekomen en nog steeds fluitend stapte hij in. De komende dagen was hij helemaal vrij en hij nam zich voor daar ook echt even van te gaan genieten.

Altijd als hij thuis of op korte afstand van huis aan het werk was, ging hij op donderdag bij zijn zus Erin en haar man Rick eten. Zo ook vandaag. Zij woonden met hun twee kinderen, Graeme en Lisa, in de heuvels net buiten Malibu. Rick en Erin hadden elkaar ruim

acht jaar geleden tijdens het maken van een animatiefilm leren kennen. Rick was casting director bij een grote filmmaatschappij voor animatiefilms toen Erin daar als tekenaar kwam werken. Ze waren al snel meer dan collega's, al wilden ze dat niet direct aan elkaar toegeven. Liam was van jongs af aan erg close met zijn zus en vond Rick en Erin perfect bij elkaar passen. Waar Rick heel druk en bezig kon zijn, was Erin een zee van rust en geduld. Erin zorgde met haar nuchtere kijk op de wereld dat Rick en Liam met beide benen op de grond bleven staan.

Hij ging erg graag naar het stel toe. Na een avond heerlijk eten en bijkletsen had hij altijd weer het gevoel echt thuis te zijn. Ook vandaag merkte hij dat hij zin had om het gezin van zijn zus te zien. Eerst even stoeien met Graeme, onder het eten de verhalen van Lisa aanhoren en na het eten bijkletsen met Rick en Erin. Vanavond wilde hij ze vertellen over de film en de ontvangen recensies. Hij bedacht dat de laatste keer dat hij ze gezien had alweer zes maanden geleden was. Nu hij er eens goed over nadacht, kwam hij erachter dat hij ze vier weken geleden voor het laatst echt uitgebreid had kunnen spreken. Meestal hadden ze genoeg moeten nemen met een kort berichtje. Ze hadden dus weer genoeg bij te praten en de avond zou om zijn voordat ze uitgekletst waren.

Op de weg was het erg rustig, waardoor hij binnen een uur de heuvels van Malibu inreed. Bij de oprit van Erins huis aangekomen, stopte hij net voor de toegangspoort. Liam haalde op zijn gemak zijn afstandsbediening uit zijn jaszak en toetste zijn code in. Terwijl het hek langzaam open ging, zag hij in zijn achteruitkijkspiegel een sedan zeer langzaam achter hem langs rijden. Geïrriteerd herkende hij de auto van Tricia. En hoewel hij niet verbaasd was dat ze wist waar hij heen was gegaan, vond hij het niet leuk dat hij haar niet eerder had opgemerkt.

Ze moest toch al een tijdje achter mij hebben aangereden. Of zou ze hier in de buurt op mij hebben staan wachten, dacht Liam.

Toen het hek genoeg ruimte gaf om erdoorheen te kunnen rijden, trok hij rustig op en reed langzaam over het grind naar de zijdeur van het huis. Onder het rijden bleef hij in zijn achteruitkijkspiegel kijken en toetste hij zijn code weer in, zodat het hek